را نشان می‌دهد که بیانگر این است که نقش بخش صنعت ایران در تجارت صنعتی جهان در سال‌های اخیر رو به کاهش بوده است که این روند در سال ۲۰۲۰ تغییر یافته است.

یکی دیگر از شاخص‌های مهم که می‌توان براساس آن بخش صنعت در ایران را براساس آن تحلیل کرد، شاخص شدت صنعتی شدن در یک کشور را نشان می‌دهد. این شاخص براساس میانگین ساده سهم ارزش افزوده صنعتی در تولید ناخالص اندازه‌گیری شده و در مقیاسی بین ۰ تا ۱۰۰ داخلی(GDP)و سهم فعالیت‌ها با فناوری متوسط و پیشرفته(MHT)از ارزش افزوده صنعتی محاسبه می‌شود. بررسی این شاخص نشانگر دو روند متمایز طی سه دهه گذشته است. در دوره اول طی سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۹ این شاخص صعودی است که نشان می‌دهد بخش صنعت در ایران هم سهم بیشتری از اقتصاد ایران را کسب کرده است و در عین حال سهم فعالیت‌های با فناوری پیشرفته نیز از آن رو به افزایش است. می‌توان این دوران را دوره صنعتی‌سازی اقتصاد ایران تفسیر کرد. در مقابل و در جهت معکوس از ۲۰۰۹ این شاخص رو به نزول است که این کاهش از سال ۲۰۱۴ به بعد نیز شدت گرفته است و در سال ۲۰۲۲ به کمترین میزان رسیده است.

بررسی سرانه ارزش افزوده صنایع با فناوری متوسط و پیشرفته کشور در قیاس با ظرفیت بالقوه نیروی انسانی آن دو روند قابل مشاهده را نشان می‌دهد. در ابتدا در سال‌های ۱۹۹۰ الی ۲۰۱۱ این شاخص روندی صعودی دارد که نشان می‌دهد پیچیدگی فناوری تولید در بخش صنعت در ایران با توجه ظرفیت‌های نیروی انسانی آن رو به افزایش بوده است. در سال‌های مذکور ارزش افزوده سرانه صنایع با فناوری متوسط و پیشرفته از ۶۲ دلار در سال ۱۹۹۰ به حدود ۳۶۱ دلار در سال ۲۰۱۱ افزایش یافته است که افزایشی چشمگیر و مناسب بوده است، اما پس از آن شاهد توقف حرکت صعودی این شاخص و نوسان آن تا سال ۲۰۱۸ هستیم که ارزش افزوده سرانه صنایع با فناوری متوسط و پیشرفته به ۲۴۷ دلار کاهش یافته است، اگرچه بعد از سال ۲۰۱۸ تا سال ۲۰۲۲ شاهد روند افزایشی ملایمی هستیم که سبب افزایش شاخص به سیصد دلار شده است، اما هنوز بعد از ۱۰ سال ارزش این شاخص به ارزش سال ۲۰۱۱ نرسیده است.

۰/۵ درصد از صادرات دارای فناوری پیشرفته است

نگاهی به ساختار صادرات صنعتی ایران نشان می‌دهد که عمده صادرات صنعتی کشور در شرایط فعلی مبتنی بر منابع است و سهم صادرات صنایع با فناوری پیشرفته در آن بسیار اندک است؛ اگرچه سهم صادرات صنایع با فناوری متوسط نیز قابل توجه بوده و در جایگاه دوم قرار می‌گیرد. نزدیک به ۴۰ درصد از صادرات صنعتی ایران را محصولات منبع‌محور تشکیل می‌دهند و تنها حدود ۰/۵ درصد از صادرات صنعتی ایران را صادرات محصولات با فناوری پیشرفته تشکیل می‌دهند. حدود ۴۶ درصد از صادرات صنعتی ایران را صادرات محصولات با فناوری متوسط و حدود ۱۳ درصد را نیز صادرات صنایع با فناوری پایین تشکیل داده است. راهبرد مناسب برای کشور این است که بتوان سهم صادرات از صنایع پیشرفته را افزایش داد که با توجه به سهم مناسب صادرات صنایع با فناوری متوسط، می‌توان با سرمایه‌گذاری‌های مناسب در این صنایع به سمت ارتقای فناوری و کیفیت آنها حرکت کرد. نگاهی به شاخص چشم‌انداز پیچیدگی نیز نشان می‌دهد که اقتصاد ایران پتانسیل مناسبی برای ارتقای پیچیدگی محصولات خود دارد که با توجه به سهم مناسب صادرات صنایع با فناوری متوسط، حرکت به سمت ارتقای این محصولات به محصولاتی با فناوری پیشرفته و کاهش سهم صادرات منبع‌محور این امر در دسترس خواهد بود.

در مجموع با بررسی تحولات شاخص‌های مختلف فناوری و نوآوری در بخش صنعت در ایران می‌توان به این نتیجه کلی رسید که روند صعودی شاخص‌های مختلف فناوری و نوآوری در بخش صنعت کشور تا سال‌های پایانی دهه ۱۳۸۰ ادامه داشته است و اقتصاد ایران به صورت کلی و بخش صنعت به صورت عمومی در حال حرکت به سمت پیچیده‌تر شدن و استفاده بیشتر از فناوری در حرکت بوده است. اما از سال‌های ابتدایی دهه ۱۳۹۰ که از یکسو با تحریم‌های اقتصادی همراه بود و ازسوی دیگر خلأ وجود و اجرای سیاست‌های مناسب توسعه صنعتی به شدت وجود داشت و همچنان نیز احساس می‌شود، روند ارتقای فناورانه در بخش صنعت کشور متوقف شده است و اقتصاد ایران در وضعیتی کمابیش ثابت باقی مانده و حتی در برخی از شاخص‌ها حرکتی رو به عقب از خود نشان می‌دهد. بااین حال، با توجه به پتانسیل‌های اقتصاد ایران، سیاستگذاری‌های مناسب می‌تواند تا حدی این روند را اصلاح کند. به طور مشخص، توجه بیشتر به صنایع با فناوری برتر، و سیاستگذاری در جهت افزایش رقابت با هدف افزایش انگیزه نوآوری می‌تواند این وضعیت را بهبود بخشد. شایان ذکر است که تداوم وضعیت موجود می‌تواند باعث از دست رفتن جایگاه ایران در بازارهای جهانی شده و در میان‌مدت سبب کاهش قدرت اقتصادی کشور شود.

دلایل کاهش سرمایه‌گذاری

بخش صنعت برخلاف روند مثبتی که تا پایان دهه ۱۳۸۰ داشته است، در دهه ۱۳۹۰ با افول روندهای فناورانه روبه‌رو شده است. همچنین بررسی مسیرهای خلق و انتقال فناوری در بخش صنعت نیز نشان می‌دهد به غیر از افزایش دسترسی به نیروی انسانی دانشگاهی و تحصیلکرده، در زمینه تحقیق و توسعه و همچنین در زمینه دسترسی و به‌روزرسانی ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید به عنوان یکی از مهمترین مسیرهای انتقال و نفوذ فناوری در صنعت، دچار چالش هستیم.

متوسط رشد اقتصادی بخش صنعت در کل دوران پس از جنگ به صورت معناداری از رشد کل اقتصاد ایران پایین‌تر است. همچنین ضریب تغییرات رشد صنعتی به عنوان شاخصی از بی‌ثباتی رشد از ضریب تغییرات کل اقتصاد ایران نیز به میزان ۱ درصد بیشتر است که نشان می‌دهد بخش صنعت نه‌تنها رشد پایین‌تری از کل اقتصاد ایران داشته است، بلکه رشد مذکور نیز ثبات کمتری داشته است. بررسی‌ها نشان می‌دهند که بهترین دوران عملکرد بخش صنعت در اقتصاد ایران پس از جنگ، به ترتیب مربوط به برنامه‌های اول، دوم، چهارم و سوم توسعه بوده است و بدترین عملکرد در برنامه پنجم با رشد منفی به میزان ۸/۷- درصد ثبت شده است.

افول اقتصادی بخش صنعت را می‌توان در روند کاهش سرمایه‌گذاری در کارگاه‌های صنعتی نیز ملاحظه کرد. این متغیر از این جهت اهمیت دارد که نشان‌دهنده انتظارات سرمایه‌گذاران از آینده فعالیت‌های اقتصادی است. اگر یک فعالیت اقتصادی چشم‌انداز سودآوری بیشتر داشته باشد، میزان بیشتری از سرمایه‌ها جذب آن فعالیت می‌شوند و برعکس، در زمانی که بازدهی انتظاری فعالیت ریسک کمتری داشته باشد و طبیعتًا روند مذکور کاهش یابد، یا ریسک‌های مرتبط با آن افزایش یابد، طبیعی است که میزان سرمایه‌گذاری در آن فعالیت نیز کاهش خواهد یافت.وضعیت دو دهه اخیر نشان می‌دهد که بعد از سال ۱۳۸۶ شاهد یک کاهش معنادار و قابل توجه در سرمایه‌گذاری فیزیکی در بخش صنعت هستیم که در حقیقت افول بخش صنعت ایران را در دهه ۱۳۹۰ در پی داشته است. اگرچه از سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۷ شاهد افزایش ملایم سرمایه‌گذاری صنعتی هستیم اما در سال ۱۳۹۸ سرمایه‌گذاری صنعتی کاهش معناداری پیدا کرده است. در مجموع این وضعیت مؤید این است که در بخش صنعت شرایط برای سرمایه‌گذاری مناسب نیست و این خود یکی از موانع رشد پایدار صنعتی در ایران است. شاید بتوان گفت که یکی از دلایل وضعیت نامناسب بخش صنعت در ایران، به ویژه در طی دهه ۱۳۹۰ نوسانات شدید اقتصادی است. اگرچه مدیریت نامناسب اقتصادی را نیز باید به آن افزود. تورم دورقمی، نوسانات نرخ ارز و رشد بالای نقدینگی در کنار کسری بودجه مزمن دولت و مشکلات نظام بانکی همگی در کنار تشدید تحریم‌های اقتصادی سبب شده‌اند فضای نامناسبی برای سرمایه‌گذاری در کشور ایجاد شود. با توجه به اهمیت حیاتی سرمایه‌گذاری برای تحقق رشد اقتصادی، در این وضعیت نمی‌توان انتظار داشت که رشد اقتصادی وضعیت مناسبی داشته باشد. در این وضعیت تقاضا برای فناوری و نوآوری نیز رشدی نخواهد داشت. لذا اولویت‌های کارآفرینان و صاحبان صنایع کشور بیش از اینکه نوآوری و افزایش توان رقابت باشد، بیشتر معطوف به حفظ عملکرد موجود بنگاه باشد تا توسعه فعالیت‌ها و تلاش برای کسب سهم بیشتر از بازار جهانی. بنابراین، در این وضعیت تقاضا برای دانش و فناوری در بخش صنعت رشد نخواهد داشت و درنتیجه فعالیت‌های فناورانه بخش صنعت یا ثابت باقی می‌ماند یا حتی کاهش می‌یابد.

بعد از سال ۱۳۸۶ شاهد یک کاهش معنادار و قابل توجه در سرمایه‌گذاری فیزیکی در بخش صنعت هستیم که در حقیقت افول بخش صنعت ایران را در دهه ۱۳۹۰ در پی داشته است

بررسی عملکرد رشد اقتصادی در بخش صنعت در مقایسه با کل اقتصاد ایران طی دوره‌های مختلف

دوره زمانی	عنوان دوره	تولید ناخالص داخلی		صنعت	
		متوسط	ضریب تغییرات	متوسط	ضریب تغییرات
۱۳۶۸-۱۴۰۱	دوران پس از جنگ	۵/۴	۱/۵	۴/۰	۲/۵
۱۳۶۸-۱۳۷۲	برنامه اول	۱۰/۳	۰/۶	۸/۷	۱/۳
۱۳۷۴-۱۳۷۸	برنامه دوم	۱/۱	۰/۴	۸/۱	۱/۳
۱۳۷۹-۱۳۸۳	برنامه سوم	۵/۰	۰/۶	۶/۰	۱/۵
۱۳۸۴-۱۳۸۸	برنامه چهارم	۴/۰	۱/۰	۸/۲	۰/۸
۱۳۹۰-۱۳۹۴	برنامه پنجم	-۰/۹	-۵/۳	-۸/۷	-۱/۳
۱۳۹۶-۱۴۰۰	برنامه ششم	۰/۷	۷/۳	۱/۳	۵/۱

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان شمالی - اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شیروان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
شناسه آگهی: ۱۹۷۸۱۴۷

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر کلاسه ۱۴۰۳۱۱۴۴۰۷۱۱۴۰۰۱۱۵۲ و رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۷۱۱۴۰۰۵۳۶۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شیروان تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی ابوالفضل قاسم‌زاده به شماره شناسنامه ۲۴۱ کد ملی ۰۸۲۹۲۹۸۵۱۷ صادره فرزند محمدقاسم در شش دانگ مزرعه بدین صورت که مساحت ۱۹۱۹/۸۸ متر جزء پلاک فرعی از ۳۲- اصلی ناحیه ۴ از محل مالکیت مشاعی ابوالفضل قاسم‌زاده (قسمتی از مالکیت وی) واقع در خراسان شمالی بخش ۵ حوزه ثبت ملک شیروان محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۵/۱۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۲۹

محمد زارعی- رئیس ثبت اسناد و املاک

وزارت راه و شهرسازی
اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین

آگهی مزایده ۱۲-۱۴۰۴

نوبت دوم

بدینوسیله به اطلاع میرساند اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین در نظر دارد تعداد یک قطعه زمین با کاربری تجاری مسکونی در شهر بوئین زهرا تحت پلاک ثبتی ۳۳۰۶ فرعی از ۴۷ اصلی بخش ۹ شهر بوئین زهرا به شرح جدول ذیل از طریق مزایده عمومی و صرفا با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیک دولت (setadiran.ir) با شرایط ارائه شده در سامانه مذکور به فروش برساند .

ردیف	شماره قطعه	مساحت قطعه (مترمربع)	قیمت پایه هرمترمربع (ریال)	قیمت پایه مزایده برای هر قطعه	مبلغ سپرده شرکت در مزایده برای هر قطعه	آدرس ملک
۱	۱۵	۲۳۸/۵۵	۱۹۰،۰۰۰،۰۰۰	۴۵،۳۲۴،۵۰۰،۰۰۰	۲۲۶۶۲۲۵۰۰۰	بوئین زهرا، سایت اقدام ملی، بر بلوار مهر حدفاصل تقاطع بلوار انصاری با بلوار آزادگان - برابر نقشه ارائه شده در سامانه

- تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۵/۱۳ و ۱۴۰۴/۰۵/۱۴
- مهلت دریافت اسناد مزایده: ۱۴۰۴/۰۵/۱۸
- تاریخ بازدید: ۱۴۰۴/۰۵/۱۶
- مهلت ارسال پیشنهاد: ۱۴۰۴/۵/۲۸
- تاریخ بازگشایی: ۱۴۰۴/۵/۲۹
- تاریخ اعلام به برنده: ۱۴۰۴/۵/۲۹

شرایط عمومی و توضیحات برگزاری مزایده / فراخوان دستگاه اجرایی

- برگزاری مزایده صرفا از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت بوده و کلیه مراحل فرایند مزایده شامل دریافت اسناد مزایده، ارسال پیشنهاد قیمت و اطلاع از وضعیت برنده بودن مزایده گران محترم از این طریق امکان پذیر می‌باشد.
- کلیه اطلاعات املاک و مستغلات شامل مشخصات، شرایط و نحوه فروش در برد اعلان عمومی سامانه مزایده قابل مشاهده بررسی وانتخاب می‌باشد.
- علاقمندان به شرکت درمزایده می‌بایست جهت کسب اطلاع از نحوه ثبت نام و دریافت گواهی الکترونیکی (توکن) به سایت سامانه (www.setadiran.ir) بخش ثبت نام / پروفایل مزایده گر مراجعه و با تلفن ۱۴۵۶-۰۲۱ داخلی ۵ تماس حاصل نمایند.

شناسه آگهی: ۱۹۷۷۴۲۹

روابط عمومی اداره کل راه و شهرسازی استان قزوین

گفتار اقتصاددان

آگاهی مشروطه‌خواهان از درک امروز ما بیشتر بود

فرشاد مومنی، استاد اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی در نشست شورای سیاست‌گذاری اندیشکده اقتصاد دانش‌بنیان جهاد دانشگاهی، گفت: زمان آگاهی انقلابیون مشروطه براساس شرایط زمانه‌شان از زمان آگاهی امروز ما با وجود علم، فناوری و سطح واقعاً موجود، بسیار بیشتر بوده است. او افزود: یکی از عناصری که این مسئله را به خوبی نشان می‌دهد این است که انقلابیون در انقلاب مشروطه، به محض پیروزی، تمرکز اصلی‌شان را روی اصلاح رفتارهای مالی حکومت در ایران گذاشتند. مومنی به ترور صنیع‌الدوله که خواهان اصلاح رفتارهای مالی ایران بود، در مقابل مجلس توسط دو تبعه روس اشاره کرد و افزود: مشروطه‌خواهان متوجه شدند که روس و انگلیس نمی‌گذارند ایرانی‌ها نظام مالی خودشان را اصلاح کنند. به این جمع‌بندی رسیدند که با هماهنگی روس و انگلیس، یک مستشار خارجی بیاورند. مورگان شوستر را آوردند. او وقتی از ایران رفت، کتابی با عنوان «اختناق ایران» نوشت. با وجود اینکه او چند ماه بیشتر در ایران نبود، می‌گوید مشاهدات من در ایران نشان می‌دهد به طرز حیرت‌انگیزی روس و انگلیس در عقیم‌سازی حکومت ایران همدستی دارند.

ادامه از صفحه اول

همو بود که ته‌نوشت «معکوس» مشروطه را نتیجه نقصانی قلمداد کرد که بدان راه یافت: «از انقلاب «ناقص» ما بود کاملاً/ دیدیم اگر نتیجه معکوس انقلاب». چند دهه بعد شاعری دیگر، محمدعلی سپانلو در کتاب «چهار شاعر آزادی» از خوانندگانش خواست در عبارت «انقلاب ناقص»، دقیق شوند تا دریابند منظور فرخی‌یزدی جز این نیست که «انقلاب بورژوایی باید به‌وسیله انقلاب سوسیالیستی تکمیل شود.» در آنچه البته سپانلو گمان می‌برد، علت نقصان آن انقلاب نزد فرخی‌یزدی باشد، نمی‌توان به‌آسانی گمانه زد چون دست فرخی‌یزدی از دار دنیا کوتاه است و همان شعر نخستین نیز سخنی مخالف این برداشت را تداعی می‌کند اما در این تردید می‌توان به‌جد نشست که کجای آن انقلاب در پی «برابری طبقاتی» بود و «طبقه» به‌معنای سوسیالیستی آن، کدامین جایگاه را در مطالبات مشروطه‌خواهان داشت که باید نقصان آن انقلاب را به تحقق نیافتن چنین رویایی پیوند زد؟

مشروطه را از این زاویه باید بیش از هر چیز قربانی سوءتفاهم‌ها دانست؛ چه آنجا که برخی «ملت» به‌مثابه «شریعت» را بر ملت به‌عنوان تجمع آزادانه شهروندان در نظمی مدنی ارجحیت بخشیدند و چه این‌جا که انگار خواست «عدالت» به «عدالت اجتماعی» تقلیل داده شده است تا فراموش شود آن عدالتی که مشروطه‌خواهان بر آن بیش از هر چیز پای می‌فشردند، «برابری در برابر قانون» بود که بیش از آنکه سویه‌ای سوسیالیستی داشته باشد، خواستگاهی ملی‌گرایانه داشت و می‌خواست به زبان ساده بگوید باید آن مرزبندی‌های عرفی، مذهبی، طبقاتی و سیاسی را به کنار گذاشت تا برای همگان یعنی همه شهروندان ساکن ایران یک قانون نوشته شود و یک قانون به اجرا درآید.

نیک که بنگریم، گره مشروطه‌خواهی نیز آنجا به دست مشروعه‌خواهان کور شد که همین برابری حقوقی نزد کسانی چون شیخ فضل‌الله نوری محلی از اعراب نداشت و بدین‌ترتیب، ابرپروژه مشروطه یعنی ملت‌دولت‌سازی به بن‌بست رسید. بدین‌ترتیب و با رواج گفتارهای روشنفکرانه‌ای که آشکارا دولت و ملت هر دو را بازیچه‌هایی انتزاعی می‌پنداشتند و بیش از آنها به استعمار و امت می‌اندیشیدند، اینک در وضعی قرار گرفته‌ایم که هنوز و همچنان پرسش مشروطه پیش روی ما، حل‌ناشده باقی مانده و این انگاره که ایران برای همه ایرانیان باشد و نشانی از خودی و غیرخودی در مناسبات حقوقی و سیاسی آن نباشد، مسئله‌ای معاصر است.

این زخم کهنه ناسور را البته که تدبیری باید زیرا بی‌آن، هر آرمان دیگر سیاسی، حبابی روی آب است، چه آزادی چه عدالت. در دنیای پس از وستفالی هر شکلی از سیاست‌ورزی دموکراتیک فقط در قالب دولت‌ملت، می‌تواند به صفت مدرن متصف شود. اگر سیاست در معنای کلاسیک آن به فن ایجاد، حفظ و بسط قدرت گفته می‌شد، در عصر مدرن کنترل قدرت نیز بر آن سه‌گانه افزوده شد و مگر مشروطه چیزی جز همین دموکراتیک کردن قدرت و حد زدن بر آن است. همگی اینها اما تا امر ملی محقق نشود و دولت‌ملت شکل نگیرد، چیزی جز لفاظی نخواهند بود. از این منظر هر حکومتی برای آنکه مدرن باشد، باید مشروطه شود و هر مشروطه‌ای برای تحقق باید ملی باشد. در چنین مشروطه‌ای هر پدیداری نیز باید در وهله نخست متصف باشد به صفت ملی؛ از دولت ملی تا دین ملی.